Vlaams Parlement

stuk **704** (2010-2011) – Nr. 6
ingediend op 9 december 2010 (2010-2011)

Gedachtewisseling

over het groenboek Interne Staatshervorming

Verslag

namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme
uitgebracht door de heren Jan Durnez en Marnic De Meulemeester

verzendcode: BIN

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder.

Vaste leden:
mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Jan Verfaillie;
de heren Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;
de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder;
de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;
de heren Lieven Dehandschutter, Willy Segers;
de heer Peter Reekmans;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:
mevrouw Vera Jans, de heer Jan Laurys, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Johan Verstreken;
de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de heer Marc Vanden Bussche, mevrouw Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Else De Wachter;
de heer Bart De Wever, mevrouw Lies Jans;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegde leden:
de heer Christian Van Eyken;
de heer Karim Van Overmeire.

Stukken in het dossier:
704 (2010-2011) – Nr. 1 t.e.m. 5: Verslagen over gedachtewisseling

INHOUD

1. Situering door mevrouw Annick De Ridder, commissievoorzitter..... 4

2. Toelichting door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand..... 4

3. Bespreking 5

De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme hield op 30 november 2010 een gedachtewisseling over het groenboek Interne Staatshervorming met de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand.

1. Situering door mevrouw Annick De Ridder, commissievoorzitter

Mevrouw *Annick De Ridder* stelt dat afgesproken was dat minister Bourgeois uitleg zou komen geven over de amendementen op het groenboek in het bestuursforum en de reactie daarop van de Vlaamse Regering. Door het uitstel van het bestuursforum is dat echter niet mogelijk. Toch is de minister aanwezig om een stand van zaken te geven van de werkzaamheden in het kader van het groenboek, ook in het licht van de resolutie over het groenboek, die met een zeer grote meerderheid door de plenaire vergadering werd goedgekeurd (*Parl. St.* Vl. Parl. 2010-11, nr. 749/2). In de resolutie wordt gevraagd dat de Vlaamse Regering een antwoord zou formuleren op de verschillende uitgebrachte adviezen, een stappenplan zou opstellen om de pijnpunten uit te klaren en om de adviesraden en het middenveld verder bij de discussie te betrekken met het oog op een breed maatschappelijk draagvlak.

2. Toelichting door de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand

De *minister* stelt dat hij de bijeenkomst met het bestuursforum inderdaad niet heeft laten plaatsvinden, precies omdat er nog heel wat elementen moeten worden verzameld en op een rijtje gezet. Niet het minst speelt de door het parlement goedgekeurde resolutie een rol. De minister heeft heel wat adviezen gekregen, van het Algemeen Christelijk Werknemersverbond (ACW), de Bond Beter Leefmilieu (BBL), de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV), de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST), de Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid (CEEO), de Jeugdraad, 'de Verenigde Verenigingen', de Vlaamse Federatie van Gemeentesecretarissen (VFG), de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra (VVC), de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC), de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en van het Overleg Kunstenorganisaties (oKo). Hij heeft amendementen op het groenboek gekregen van de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) en van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

Die amendementen zijn echter niet op de afgesproken tijdstippen binnengekomen en de amendementen en adviezen handelen over heel wat thema's. Vaak wordt gevraagd de zaken aan een minder strak tempo aan te pakken, maar er worden ook heel wat inhoudelijke opmerkingen gemaakt. Het gaat dan over consultatie en participatie, de gevolgde methode, de projectmatige aansturing, de bestuurlijke focus van het groenboek, de verkokering bij de overheid en de ketenbenadering van de processen. Sommigen vragen meer prioritering. Ook zijn er vragen over het kader voor de vrijwillige fusies, de integratie van gemeente en OCMW, de regioscreening, de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, de omschrijving van de provinciale taken, de planlastvermindering en de doorbraken. Kortom, over zo ongeveer alles zijn er adviezen en amendementen binnen. Sommige zijn heel diepgaand en vergen ook een serieus antwoord.

De minister zal zich uiteraard houden aan de resolutie van het parlement, die de regering opdraagt een antwoord te formuleren op de diverse adviezen van de adviesraden en de middenveldorganisaties die zijn binnengekomen. Er werd de minister opgedragen de antwoorden aan deze commissie te bezorgen en een stappenplan te maken dat duidelijk maakt hoe hij de knelpunten die in het groenboek aan bod komen, zal oplossen. De minister neemt aan dat het dan gaat over de knelpunten die hij distilleert uit alle adviezen en

amendementen die binnen zijn. Bij het verdere proces moet de minister ook nog eens de middenveldorganisaties betrekken.

De minister is van plan om alles wat binnen is, thematisch te bundelen. Het lijkt hem goed per thema te verduidelijken wat de op- en aanmerkingen, de voorstellen, de amendementen en de kritiekpunten zijn. Daarover zal hij een standpunt formuleren. Er zal ook een stappenplan worden uitgewerkt. Dit is besproken in de regering.

In dat perspectief zal het aanvankelijke tijdsschema niet worden gehaald. De minister begrijpt dat de meeste, zo niet alle leden vragen dat hij wat meer tijd zou nemen. Op voorwaarde dat het schema globaal wordt aangehouden, lijkt dat hem ook geen drama. Het lijkt hem beter de zaken grondiger aan te pakken.

De regering heeft afgesproken om, als eenmaal alles in schema's is gegoten en op orde gebracht, een aantal knopen te zullen doorhakken. Uiteraard zal de minister daarover op het gepaste ogenblik terugkoppelen naar de commissie. Voor de paasvakantie zou men rond zijn met het geheel. Dat betekent niet dat de zaken intussen stilliggen. Integendeel, er is heel wat werk aan de winkel om een antwoord te vinden op al de gestelde vragen. Het is een understatement te zeggen dat het groenboek heel wat debat heeft losgeweekt.

3. Bespreking

Mevrouw *Annick De Ridder* stelt ook namens de mede-indieners van de resolutie te kunnen spreken als ze zegt dat dit debat enkel positief bedoeld is. Een dergelijke ingrijpende hervorming van de interne staatsstructuur is enkel mogelijk met een zeer breed draagvlak. In dat licht zal niemand het de minister verwijten dat hij meer tijd neemt om dat draagvlak te bewerkstelligen.

De heer *Bart Caron* wijst erop dat de VVSG en de VVP amendementen hebben ingediend op het groenboek, maar niet op het deel van de doorbraken. Hij vraagt of er intussen adviezen zijn over de doorbraken, en zo niet, of daarover een afspraak is gemaakt.

De heer *Sas van Rouveroij* maakt duidelijk dat hij precies dezelfde vraag wou stellen als de heer Caron.

Mevrouw *Annick De Ridder* vraagt of de minister zicht heeft op de financiële en personele schets die was beloofd. Er was oorspronkelijk een deadline van medio oktober vooropgesteld om de financiële en personele effecten van het groenboek in kaart te brengen, maar dat bleek moeilijk haalbaar. De spreker wil weten of dat gekoppeld blijft aan het bestuursforum en of men, eens er een nieuwe datum vastligt, met het financiële plaatje naar voren zal komen. Ze onderstreept dat de vraag naar de timing en het volledige kostenplaatje al door verschillende commissieleden was gesteld.

Minister *Geert Bourgeois* stelt dat enkel de VVP al opmerkingen en voorstellen heeft geformuleerd met betrekking tot de doorbraken. De afspraak was ook dat er in een eerste fase alleen amendementen zouden komen op het eerste luik, op de analyse en de visie. Er zijn vanuit sectorfederaties wel al opmerkingen gekomen op de doorbraken.

Minister Bourgeois maakt duidelijk dat de inschatting van de financiële effecten moeilijk ligt, omdat de discussie over de doorbraken nog gevoerd moet worden. Er zullen daar misschien wijzigingen optreden en er moeten misschien nieuwe opties worden genomen. Dat wordt een oefening voor de departementen. Dat zal in het licht van de omvattende oefening moeten worden meegenomen. Tot nu toe is dat niet gebeurd.

De heer *Sas van Rouveroij* wijst erop dat de VVSG niet van plan is om amendementen in te dienen op deel 2 met de doorbraken, niet omdat men geen tijd genoeg heeft gehad,

maar omdat men daarover een principieel standpunt heeft ingenomen. Ook de VVP had dat standpunt ingenomen, maar heeft uiteindelijk toch amendementen ingediend op de doorbraken. De heer van Rouveroij vraagt de minister of hij bereid is, in de veronderstelling dat VVSG en VVP op het standpunt blijven dat er eerst een gedachtewisseling moet zijn over deel 1 van het groenboek vooraleer er amendementen op deel 2 kunnen worden ingediend, om mee in te gaan in die gedachtegang. Hij vindt dat de minister het signaal moet geven dat hij bereid is om het debat in twee delen te trekken.

De *minister* verklaart dat hij misschien niet duidelijk genoeg is geweest bij zijn toelichting. De regering wil knopen doorhakken over de grote visie. De regering zal niet wachten tot de paasvakantie en dan zeggen wat die visie is. Ze zal wel tijd nemen om alles grondig te bekijken. Dan is het de bedoeling een coherente visie voor te stellen. Daarna kan men verder gaan in die gedachtegang. De VVSG heeft ook gezegd dat men eerst dat debat wil uitklaren. De VVP heeft niet echt amendementen ingediend, eerder opmerkingen. Als de grote lijnen duidelijk zijn, wordt de zaak aan het parlement voorgelegd en wordt er verder in dialoog gegaan met de VVSG en de VVP.

Op de vraag van de voorzitter over het financiële aspect, antwoordt de minister dat dat zal gebeuren op het moment dat de grote visie klaar is. Dan kunnen de departementen die oefening maken. Dat hangt samen met de doorbraken, waarover nog geen debat is gevoerd. Het gaat om de financiële repercussies van de doorbraken. Dat kan alleen gebeuren als men departementaal de berekeningen heeft. Daar zit de knowhow over de financiële impact.

Mevrouw *Karin Brouwers* gaat ervan uit dat het mogelijk moet zijn om het financiële plaatje te duiden en aan te geven welk budget er staat voor welk onderdeel in het beleid, hoeveel personeel daar tegenover staat in Vlaanderen, in de provincies. Ze kan zich inbeelden dat de minister de eventuele wijzigingen in de doorbraken in het groenboek niet allemaal wil laten herberekenen. De basis van waar vertrokken wordt, waar de efficiëntie wordt verhoogd, waar wat naartoe gaat, is echter toch beschikbaar. Nu wordt wat in het ijle gesproken, vindt ze.

De heer *Bart Caron* heeft tijdens de hoorzittingen met het middenveld heel wat ongerustheid vastgesteld. Die organisaties hebben zelf al een aantal simulaties gemaakt over de gevolgen van bevoegdheidsverschuivingen. Hij denkt dat een vruchtbare discussie alleen kan worden gevoerd via een aantal standaardgegevens. Zonder die cijfers zal de ongerustheid alleen maar toenemen. Als gemeenschapsbevoegdheden worden weggenomen van de provincies, is het aan de Vlaamse overheid om in kaart te brengen wat daarvan de implicaties zijn. De ongerustheid komt voort uit het feit dat men vreest dat het groenboek gebruikt zou kunnen worden als een soort extra besparingsoefening. De heer Caron denkt niet dat dat de bedoeling is van de minister. Hij wil echter ook niet dat het daarop neerkomt. De ongerustheid voedt mee dat soort discussies.

De heer *Sas van Rouveroij* waardeert de inspanningen van de minister om de discussies over deel 1 en deel 2 gescheiden te houden. Hij gaat ervan uit dat de minister aanvoelt dat de commissieleden vooral over deel 2 willen discussiëren. Dit betekent niet dat ze zich ten opzichte van deel 1 volledig neutraal opstellen. Het is blijkbaar de bedoeling van de minister eerst deel 1 volledig te behandelen. De heer van Rouveroij vindt dit een goede zaak. De VVSG zal dit zeker kunnen waarderen. De VVP zal dit waarschijnlijk ook appreciëren.

Zodra deel 1 volledig is behandeld, kan de discussie over de doorbraken aanvangen. Op dit vlak sluit de heer van Rouveroij zich volledig aan bij de reeds gestelde vragen over de impactanalyse en de cijfers. Het lijkt hem nuttig het debat over deel 1 zo snel mogelijk voort te zetten. Op die manier wil hij vermijden dat tijd verloren gaat.

Mevrouw *Annick De Ridder*, commissievoorzitter, merkt op dat verschillende commissieleden om een berekening hebben gevraagd. Het gaat dan om wat op dit ogenblik bestaat, om de verdeling en om de grote lijnen van wat bepaalde doorbraken zouden kunnen betekenen. Ze vraagt de minister niet om in detail op elke consequentie in te gaan. Ze vraagt zich af wat de gevolgen inzake financiën en personeelskaders zijn indien de ene of de andere richting wordt uitgegaan.

De voorzitter wijst de minister erop dat hij dit in feite heeft toegezegd. Ze verwacht geen gedetailleerd antwoord. Dat lijkt haar onmogelijk. Ze hoopt echter zo spoedig mogelijk over een aantal cijfergegevens te kunnen beschikken. Het zou het debat ten goede komen als men op basis van cijfergegevens en feiten kan discussiëren.

Minister *Geert Bourgeois* herhaalt dat het de bedoeling is eerst de grote lijnen van en de visie achter de hervorming vast te leggen. De minister wil hierbij rekening houden met alle elementen die tijdens de commissievergaderingen naar voren zijn gebracht. Het debat over de financiële gevolgen hoort volgens hem bij deel 2 en is nu in feite niet aan de orde. De minister interpreteert de resolutie niet als een oproep om eerst met de rekeningen voor de dag te komen. Dit lijkt hem overigens onmogelijk. Zodra de volgende fase is bereikt, zullen de berekeningen in het stappenplan worden opgenomen.

De minister merkt op dat hij zijn eigen administratie niet kan vragen al die ruwe berekeningen te maken. Dit moet binnen de specifieke sectorale beleidsdomeinen gebeuren. De andere betrokken actoren moeten hieraan meewerken. Als voorbeeld haalt de minister een controversieel punt in het groenboek aan, de financiering van het provinciaal onderwijs. De overheadkosten van dit onderwijs zijn niet zo duidelijk of gemakkelijk terug te vinden. Dit vergt de medewerking van de verschillende actoren. Zodra over een aantal zaken overeenstemming is bereikt, zal iedereen hieraan moeten meewerken. Zonder die medewerking wordt het voor het Agentschap voor Binnenlands Bestuur onmogelijk de finesses van eender welk domein uit te vissen en alle financiële stromen in kaart te brengen. Het is voor de minister echter duidelijk dat die berekeningen een inherent onderdeel van het hele proces vormen.

De minister vindt dat de ongerustheid ten onrechte wordt gevoed. Het gaat hier niet om een operatie om middelen af te nemen. Middelen en bevoegdheden kunnen verschuiven. Er is door sommigen een andere boodschap verkondigd. Op den duur zijn een aantal mensen dit beginnen te geloven.

De minister herhaalt dat de vragen over de financiering betrekking hebben op de repercussies van de doorbraken. Eerst moet echter een algemene visie worden ontwikkeld. Dit komt overeen met de vraag van de VVSG. Het is de bedoeling eerst dat debat te voeren. Zodra de grote keuzes zijn gemaakt, moeten de doorbraken in feite afgeleiden van de visie worden. Op dat ogenblik moet uiteraard ook het financiële aspect aan bod komen. Er moet dan ook een stappenplan zijn. Alles moet in elkaar passen. Op dit ogenblik vindt de minister deze vragen echter voorbarig. Bovendien kan de gevraagde informatie niet zo maar worden geleverd.

Het is niet de bedoeling van de minister voor de paasvakantie een geheel van visie en doorbraken klaar te hebben. Hij gaat ervan uit dat het mogelijk moet zijn overeenstemming over de grote visie te bereiken. Na de dialoog over die analyse moet verder aan de doorbraken worden gewerkt. De visie kan eventueel een gedeelte van een witboek vormen, maar vormt zeker niet het hele plaatje.

De heer *Ward Kennes* merkt op dat de timing en de aanpak in de goede richting evolueren. Hij noemt het verstandig om eerst de grote visie echt op punt te stellen met alle actoren. De regering moet dit dossier trekken, maar het parlement moet dit mee opvolgen. Hij merkt ook op dat het idee om eerst met een groenboek te komen en dan met een wit-

boek met opnieuw een onderverdeling in visie en doorbraken, verlaten werd en dat na het groenboek een gedeeltelijk witboek komt met de grote visie, en in een volgende stap de meer concrete doorbraken. Daarna volgt logischerwijs de uitvoering en de implementatie in wetgeving, in decreten en besluiten van de Vlaamse Regering.

De heer *Sas van Rouveroij* wil nog even inpikken op de verwijzing van de minister naar het provinciaal onderwijs. Hij stelt dat als ze het eerst over de visievorming willen hebben, de reacties van het provinciaal onderwijs het debat op dit ogenblik contamineren. Naar zijn aanvoelen gaat het groenboek Interne Staatshervorming in hoofdzaak over de aanpak van de verrommeling en over een betere bestuurlijke organisatie van het Vlaanderen van morgen. In die context lijkt het hem niet zo te zijn dat het provinciaal onderwijs op enigerlei wijze de oorzaak is van verrommeling is of op enigerlei wijze een bijdrage kan leveren aan een eenvoudiger bestuurlijk Vlaanderen. Hij vindt het zonde dat parlementsleden dagelijks worden overspoeld door brieven en mails over het provinciaal onderwijs, terwijl het volgens hem een non-issue is omdat het nauwelijks een raakvlak heeft met de bekommernissen en zorgen waarvoor ze via het groenboek oplossingen willen genereren. Dat de cultuursector en andere sectoren zich al manifesteren, begrijpt hij wel, omdat de visievorming tot fundamentele wijzigingen of ingrepen zou kunnen leiden in die sectoren.

Tenzij de minster dat zou kunnen verduidelijken, geldt dat volgens hem niet voor het provinciaal onderwijs omdat het niet over het onderwijs op zich gaat. Het gaat niet om een onderwijshervorming. Het kan volgens de spreker hoogstens gaan over een andere inrichtende macht, en dat is misschien bedreigend voor de sector in kwestie, maar is van een totaal andere orde en ook een non-issue. Hij vraagt zich af waarom ze hierdoor allemaal zulke volle brievenbussen en mailboxen moeten hebben en hij stelt dat de oorzaak eigenlijk te wijten is aan het feit dat de minister niet van bij het begin een onderscheid heeft gemaakt tussen doorbraken en visievorming. Bij de doorbraken voelt het provinciaal onderwijs zich geviseerd. Hij kan de nuttigheidsgraad niet begrijpen en vraagt uitleg aan de minister.

De *minister* stelt dat hij dit voorbeeld gaf om de financieringskwestie te illustreren. Hij wil hier het debat over het provinciaal onderwijs niet aanzwengelen. Hij wou aan de hand van het voorbeeld enkel uitleggen dat als een theoretische sector bij het provinciaal niveau wordt weggenomen, daarover vragen worden gesteld. De provincie organiseert dat immers op het terrein, maar er is ook een overhead.

Hij keert terug naar het voorbeeld van het onderwijs, maar benadrukt dat het puur theoretisch is en dat hij het evengoed over welzijn of een andere sector had kunnen hebben. Als voor de inrichtende macht in een bepaalde provincie 20 à 50 mensen nodig zijn, dan vormt dat aspect een deel van het debat dat wordt gevoerd. Als dat een van de hervormingen is die wordt doorgevoerd, en iemand vraagt wat de financieringsstromen zijn, dan moet de minister dat antwoord schuldig blijven omdat hij niet weet hoe het er in de administratie in die provincie aan toe gaat en wat de overhead is die er betrekking op heeft. Dat het aantal leerkrachten bekend is, heeft volgens de minister niets te maken met het feit wie de inrichter is en wat de totale overhead is. Hij benadrukt dat hij dit voorbeeld niet gaf om de discussie over het onderwijs te voeren, want dat is nog niet aan de orde.

Ook de welzijnsector zou als voorbeeld kunnen dienen. Als er vier welzijnsorganisaties zijn en daarvoor is een hele beleidsstaf nodig in de provincie, dan vormt die ook onderdeel van het debat. De minister weet dat er voor het gemeenschapsonderwijs in Brussel beleidsmensen zijn, net als voor het vrij onderwijs, en hij vraagt zich af of dat ook op het provinciaal niveau het geval is. Hij benadrukt dat hij het antwoord op die vraag niet kent, dat het een puur theoretische vraag is. Hij herhaalt nogmaals dat het niet zijn bedoeling is om het debat over de doorbraken nu al te voeren.

De heer *Sas van Rouveroij* vraagt, in het kader van de 'choque des idées', of het niet verstandiger zou zijn geweest om niet met doorbraken uit te pakken in het kader van het groenboek. Door dat toch te doen is het middenveld bijzonder verontrust. Indien men enkel de visie zou hebben ingediend, zonder de doorbraken, dan zou die gigantische weerspannigheid er niet zijn geweest.

Minister *Geert Bourgeois* zegt dat de reactie van het middenveld voor een deel werd aangestookt. Volgens hem voeren de gedeputeerden en de provincies het debat niet op een correcte manier. Iedereen kan van mening verschillen. Hij vraagt zich echter af hoeveel meer hij de hand kan reiken, als hij de moeite doet om een forum te maken om elkaar te ontmoeten en afspraken te maken. De minister vindt het spijtig dat men de mensen ongerust maakt zonder dat er een grond voor is. Niemand heeft gezegd dat men bepaalde zaken zal doen ophouden. Dat is niet de vraag. De vraag is alleen of er iets verschuift.

De heer *Jan Durnez* vindt het onderwijsdossier een mooi afgerond geheel. Het laat toe om de kostenplaatjes rationeel op te lijsten en de vergelijking te maken met het stedelijk onderwijs, dat, voor wat het secundair onderwijs betreft, ongeveer van dezelfde grootteorde is. Volgens de heer Durnez is de begeleiding geregeld met onderwijsdecreten. Wat de VVSG, de Guimardstraat en de andere netten hebben, heeft het provinciale net ook. Ook daar zijn de begeleiders gefinancierd. De kosten van de overhead op de eigen administraties kunnen bekeken worden. Dan kan worden beoordeeld of het zinvol is om het in dit debat aan te houden. Naar het aanvoelen van de heer Durnez hoort het thuis in het onderwijsdebat.

De heer *Bart Caron* wil de discussie niet sectoraal voeren. Hij zou de discussie ook voor andere terreinen kunnen voeren: cultuur, jeugdwerk, sport voor gehandicapten enzovoort. Volgens hem betreft de ongerustheid niet enkel de provincies en het geld van de provincies. Nu lijkt het erop dat de discussie wordt versmald tot dat ene element: de provincies. De ongerustheid is breder. Het gaat over de verschuiving van bevoegdheden, de rol van Vlaanderen, de rol van de lokale besturen, de verhoudingen met rapportage enzovoort. De ongerustheid is volgens de heer Caron reëel, en volksvertegenwoordigers moeten daar oor voor hebben. De heer Caron begrijpt de irritatie bij minister Bourgeois, maar vraagt dat men zich daar niet op zou fixeren.

Minister *Geert Bourgeois* zegt dat de andere punten veel minder controversieel zijn. Het debat wordt daar ten onrechte op toegespitst. Er worden bijna uitsluitend positieve zaken gezegd over wat er op gemeentelijk vlak zal worden gedaan. Dat is in lijn gebracht. Het zijn bestuurlijke hervormingen voor gemeentebesturen, waar alle gemeentebesturen, de VVSG en de mensen op het terrein achter staan. Er zitten veel zaken onder die paraplu. De echte moeilijkheid zit in het aspect interne staatshervorming.

De minister is ontgoocheld dat er niet met correcte argumenten wordt gewerkt. Als men een groenboek maakt, steekt men de nek uit om in dialoog te gaan, en niet om een campagne op te zetten en mensen te mobiliseren. Hij hoorde van provincieraadsleden uit alle partijen hoe het eraan toe is gegaan als er moest worden gestemd over resoluties. Hij heeft zelfs gehoord dat mensen zitpenningen kregen om naar zo'n congres te gaan om daar resoluties goed te keuren die voorgekauwd zijn, en waarover geen discussie mogelijk is.

De heer *Ward Kennes* vraagt aan de minister of er een nieuwe datum vastligt voor het bestuursforum dat vorige vrijdag niet is kunnen doorgaan.

Minister *Geert Bourgeois* antwoordt dat eerst enkele zaken moeten worden uitgeklaard voor er opnieuw wordt vergaderd.

De heer *Ward Kennes* vraagt dan of er een concrete opdracht is gegeven aan de gouverneurs om een initiatief te nemen voor de regioscreening.

De *minister* zegt dat hij die vraag heeft gesteld op de bijeenkomst van het college van gouverneurs. De werkgroep is al opgestart.

De heer *Sas van Rouveroij* heeft begrepen dat de minister een werkgroep heeft opgericht om de methodiek verder te verfijnen. Die is wel aangereikt door de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken, maar nog niet gedetailleerd genoeg.

De *minister* herhaalt dat hij de opdracht heeft gegeven op de bijeenkomst van het college van gouverneurs om een methodiek te ontwikkelen.

Mevrouw *Annick De Ridder* zegt tot slot dat ze het financiële plaatje verwacht van de minister, en minstens een oplijsting van wat nu al bestaat. Ze vraagt de minister dit bij de diensten na te vragen. De commissie moet spoedig het financiële plaatje krijgen want dat was in vorige commissievergaderingen toegezegd.

Annick DE RIDDER,
voorzitter

Jan DURNEZ
Marnic DE MEULEMEESTER,
verslaggevers